

[OSUNIENIE *sb n*

I sg osuni(e)ni(e)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. osunąć.

Wzburzenie, impet, gniew:

Wyrażenie przyimkowe w funkcji przysłówka: »z wielkim osunieniem«: Tenże koń z wielkim ofunieniem^m [cum impetu; z pędem WujBib] przednimi nogama Heliodorá vderzył Leop 2.Mach 3/25 (Linde s.v. osunąć).

Synonimy: furyja, gniew, kolera, oborzenie, obruszenie, sierdziwość, zapalczywość, złość.

Cf OSUNAĆ SIĘ

TG